

D E C I Z I E

cu privire la admiterea recursului declarat de Biroul Vamal Nord, Serviciul Vamal.

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată formulată de SRL „Melana Fruct” către Biroul Vamal Nord, Serviciul Vamal, privind anularea actelor administrative, obligarea încetării executării silite, radierea datoriei și penalităților, întoarcerea executării și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva încheierii Judecătoriei Bălți, sediul central, din 29 iulie 2026,

Dosarul nr. 3r-74/26

PIGD nr.2-26091474-03-3r-21082026

Prima instanță: Judecătoria Bălți, sediul central (judecător E.Puiu)

16 noiembrie 2026, mun.Bălți

Textul corespunde originalului

Examinând, fără participarea părților, recursul declarat de Biroul Vamal Nord, Serviciul Vamal, împotriva încheierii judecătoriei Bălți, sediul central, din 29 iulie 2026,

Curtea de Apel Nord, în completul compus din:
Elena Grumeza*, Președinte,*
Natalia Costaș,
Ivan Parii, *judecători*

A constatat următoarele:

ÎN FAPT

La 17.07.2026, SRL „Melana Fruct" s-a adresat cu acțiune în ordinea contenciosului administrativ către Biroul Vamal Nord, Serviciul Vamal, solicitând:

- anularea deciziei de regularizare nr.37 din 16.02.2026;
- anularea deciziei nr.28/11-7382 din 17.06.2026;
- obligarea încetării executării silite
- radierea datoriei și penalităților și întoarcerea executării;
- încasarea cheltuielilor de judecată.

Cu titlu subsidiar, reclamanta a solicitat ca în cazul în care instanța va considera că fondul tratamentului preferențial nu poate fi soluționat înainte de recepționarea răspunsului autorităților din Polonia, pârâtul să fie obligat să suspende procedura și executarea până la finalizarea verificării PEM, urmând ca rezultatul oficial al acestei verificări să fie valorificat prin emiterea unei noi decizii legale și motivate.

Concomitent cu cererea de chemare în judecată, SRL „Melana Fruct" a depus cerere de suspendare a executării Deciziei de regularizare nr.37 din 16.02.2026, suspendarea efectelor Deciziei Serviciului Vamal nr. 28/11-7382 din 17.06.2026 în partea ce permite executarea acesteia, precum și suspendarea operațiunilor executorii subsecvente, inclusiv a efectelor Dispoziției Biroului Vamal Nord nr. 84 din 26.06.2026.

Prin încheierea judecătoriei Bălți, sediul central, din 29 iulie 2026, s-a admis parțial cererea formulată de SRL „Melana Fruct" privind suspendarea actelor administrative și a operațiunilor administrative de executare silită, în cadrul examinării cauzei intentate la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Melana Fruct" către Biroul Vamal Nord, Serviciul Vamal privind anularea actelor administrative, obligarea

încetării executării silite, radierea datoriei și penalităților, întoarcerea executării și încasarea cheltuielilor de judecată.

- s-a suspendat executarea deciziei de regularizare nr.37 din 16.02.2026 emisă de Biroul Vamal Nord al Serviciului Vamal în raport cu SRL „Melana Fruct";

- în rest cererea formulată de SRL „Melana Fruct" privind suspendarea actelor administrative și a operațiunilor administrative de executare silită, s-a respins.

Solicitarea recurentului:

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, la 12 august 2026, Biroul Vamal Nord al Serviciului Vamal, au contestat-o cu recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea încheierii judecătoriei Bălți, sediul central, din 29.07.2026, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a cererii de suspendare a actelor administrative.

Termenul de declarare a recursului:

Conform art.242 Codul administrativ, *recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătorești împreună cu dosarul judiciar instanței competente să soluționeze recursul.*

Instanța de recurs constată că, încheierea supusă recursului a fost emisă la 29 iulie 2026 (f.d.147), aceasta fiind expediată participanților la proces la aceeași dată – 29 iulie 2026 prin intermediul poștei electronice (f.d.152), iar la 12 august 2026 Biroul Vamal Nord al Serviciului Vamal, a contestat-o cu recurs (f.d.160). Prin urmare, Colegiul judiciar conchide că recursul este declarat în termenul stabilit de lege.

Argumentele părților:

În motivarea recursului, recurentul Biroul Vamal Nord al Serviciului Vamal și-a exprimat dezacordul cu soluția instanței de fond, considerând-o neîntemeiată și pasibilă casării în latura în care s-a admis cererea de suspendare. Suplimentar a menționat că, nu acceptă concluzia instanței de fond, or, faptul că autoritatea vamală a solicitat informații suplimentare în cadrul asistenței administrative internaționale nu echivalează cu recunoașterea nelegalității actului administrativ și nici nu constituie, prin sine, o dovadă a existenței unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea acestuia. Mai mult, instanța de fond nu a indicat concret care prevedere legală ar fi fost încălcată la emiterea Deciziei de regularizare nr.37 și nici care element obiectiv al acesteia ar genera o suspiciune serioasă și rezonabilă privind nelegalitatea sa. Concluzia instanței se bazează în principal pe existența procedurii de verificare internațională, fără a demonstra legătura directă dintre aceasta și o pretinsă nelegalitate a actului administrativ contestat. Subsecvent, instanța de fond nici nu a făcut o distingere dintre refuzul preferințelor tarifare pe motiv de formă și un refuz pe motiv de fond că nu se confirmă autenticitatea/originea preferențială a mărfurilor. Or, exercitarea de către autoritatea publică a competenței de a suspenda temporar executarea unui act administrativ în cadrul

procedurii prealabile nu poate fi interpretată ca o recunoaștere a nelegalității actului. Deci, în speță, suspendarea executării Deciziei de regularizare nr.37 produce efectul de a împiedica temporar realizarea unei creanțe stabilite printr-un act administrativ executoriu, deși reclamantul nu a demonstrat existența unor circumstanțe excepționale care să justifice prevalarea interesului său patrimonial asupra interesului public privind executarea obligațiilor vamale. Proporționalitatea nu poate fi apreciată exclusiv prin prisma interesului economic al reclamantului. Aceasta presupune o analiză echilibrată între interesul privat și interesul public, inclusiv necesitatea asigurării colectării veniturilor bugetare și a respectării disciplinei vamale. Consideră că, SRL „Melana-Fruct", a beneficiat neîntemeiat de tratament tarifar preferențial (cod preferință 200), întrucât certificatele de circulație a mărfurilor EUR. 1 nr.PL/MF/AS0477720; PL/MF/AS0477721, PL/MF/AS0486010, PL/MF/AS0486013, PL/MF/AS0486018, PL/MF/AS0486019, PL/MF/AS0486020 nu au fost completate corespunzător. Totodată a subliniat că, SRL „Melana-Fruct" solicitând suspendarea executării deciziei de regularizare, a motivat că, executarea imediată a acestei obligații ar conduce la blocarea conturilor bancare, imposibilitatea onorării obligațiilor contractuale, afectarea gravă a fluxului financiar și a activității economice, care per ansamblu duc la un prejudiciu grav și dificil de reparat.

Într-o altă ordine de idei, reliefează că, SRL „Melana-Fruct" nu a invocat și nici nu a probat iminența producerii unui prejudiciu ireparabil care să afecteze drepturi fundamentale ale reclamantei şi să-i producă acesteia o importantă pagubă materială, dar şi morală. Astfel, prin Decizia nr.162 cu privire la declanșarea procedurii de executare silită a datoriei vamale, majorării de întârziere (penalităților), amenzilor și a contravalorii mărfurilor din 24.07.2026, s-a dispus aplicarea față de debitorul SRL „Melana-Fruct" a modalităților de executare silită a datoriei vamale potrivit art.128 Cod Vamal, prin încasarea mijloacelor bănești, inclusiv în valută străină, de pe conturile bancare ale debitorului sau garantului; ridicarea de la debitor a mijloacelor bănești în numerar, inclusiv în valută străină; urmărirea bunurilor prin aplicarea de interdicții și/sau sechestrare.

Comunicarea actelor:

La 16 septembrie 2026, Colegiul civil a notificat intimata și persoana terță despre depunerea recursului, oferindu-le un termen până la 02 octombrie 2026 pentru prezentarea referinței și probelor suplimentare (f.d.175).

Intimata SRL „Melana-Fruct", la 17.09.2026 a depus referință pe marginea cererii de recurs, solicitând respingerea acesteia, cu menținerea soluției instanței de fond; totodată reiterând argumentele din cererea de aplicare a măsurilor de asigurare.

Iar, la 14.10.2026, apoi la 23.10.2026, partea recurentă a depus obiecții asupra referinței, prin care a solicitat respingerea argumentelor invocate în aceasta; concomitent a reiterat argumentele cererii de recurs, (f.d.213, 218).

Aprecierea instanței de recurs:

Analizând legalitatea și temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de recurent și a materialelor din dosar, Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Nord consideră cererea de recurs înaintată de Biroul Vamal Nord al Serviciului Vamal drept una întemeiată care urmează a fi admisă, cu casarea încheierii contestate, din următoarele considerente:

În conformitate cu art.241 Cod administrativ, *încheierile primei instanțe și ale instanței de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărâre, în cazurile prevăzute de prezentul cod și de alte legi. Încheierile primei instanțe și ale instanței de apel care nu se contestă separat cu recurs pot fi contestate odată cu fondul, dacă prezentul cod sau alte legi nu prevăd pentru încheierile judecătorești nici o cale de atac. Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătorești se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.*

În corespundere cu art.243 alin.(1) lit.(c) Cod administrativ, *examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă una dintre următoarele decizii: anulează încheierea și adoptă o nouă încheiere.*

În speță, instanța de recurs a constatat că, 17.07.2026, SRL „Melana Fruct” s-a adresat cu acțiune în ordinea contenciosului administrativ către Biroul Vamal Nord, Serviciul Vamal, solicitând:

- anularea deciziei de regularizare nr.37 din 16.02.2026;
- anularea deciziei nr.28/11-7382 din 17.06.2026;
- obligarea încetării executării silite
- radierea datoriei și penalităților și întoarcerea executării;
- încasarea cheltuielilor de judecată, (f.d.3).

Concomitent cu cererea de chemare în judecată, SRL „Melana Fruct” a depus cerere de suspendare a executării Deciziei de regularizare nr.37 din 16.02.2026, suspendarea efectelor Deciziei Serviciului Vamal nr. 28/11-7382 din 17.06.2026 în partea ce permite executarea acesteia, precum și suspendarea operațiunilor executorii subsecvente, inclusiv a efectelor Dispoziției Biroului Vamal Nord nr. 84 din 26.06.2026, (f.d.77).

Prin încheierea judecătoriei Bălți, sediul central, din 29 iulie 2026, s-a admis parțial cererea formulată de SRL „Melana Fruct” privind suspendarea actelor administrative și a operațiunilor administrative de executare silită, în cadrul examinării cauzei intentate la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Melana Fruct” către Biroul Vamal Nord, Serviciul Vamal privind anularea actelor administrative, obligarea încetării executării silite, radierea datoriei și penalităților, întoarcerea executării și încasarea cheltuielilor de judecată; s-a suspendat executarea deciziei de regularizare nr.37 din 16.02.2026 emisă de Biroul Vamal Nord al Serviciului Vamal în raport cu SRL „Melana Fruct”; în rest cererea formulată de SRL „Melana Fruct” privind suspendarea actelor administrative și a operațiunilor administrative de executare silită, s-a respins, (f.d.147).

În motivarea soluției sale, referitor la suspendarea deciziei de regularizare nr.37 din 16.02.2026, instanța de fond a menționat că, executarea actului administrativ contestat nu se limitează la producerea unor efecte patrimoniale susceptibile de evaluare

în bani, ci este aptă să determine, să influențeze activitatea reclamantului în calitate de agent economic. Or, restituirea ulterioară a unei sume încasate nu este, prin ea însăși, aptă să restabilească în toate cazurile situația economică existentă anterior executării, inclusiv termenele comerciale pierdute, raporturile contractuale afectate sau oportunitățile economice ratate.

Referitor la solicitările privind suspendarea efectelor Dispoziției nr.84 și ale actelor executorii subsecvente, retragerea actelor transmise BC„MAIB" SA, ridicarea interdicțiilor asupra bunurilor imobile, interzicerea continuării executării, instanța de prim nivel a reliefat că, autoritatea publică pârâtă deja a solicitat autorităților publice competente ridicarea măsurilor de asigurare aplicate în scopul executării deciziei de regularizare nr.37 din 16.02.2026, astfel, aceste solicitări s-au consumat, fiind executate de către organul vamal la momentul emiterii prezentei încheieri. Odată cu suspendarea deciziei de regularizare nr.37 din 16.02.2026, autoritatea publică pârâtă nu va putea purcede la emiterea unor acțiuni de executare pe perioada cât actul administrativ de bază va fi suspendat.

Reieșind din aceste împrejurări, instanța de fond a conchis asupra admiterii parțiale a cererii privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, prin suspendarea executării deciziei de regularizare nr.37 din 16.02.2026 emisă de Biroul Vamal Nord al Serviciului Vamal în raport cu SRL „Melana Fruct".

Biroul Vamal Nord al Serviciului Vamal nefiind de acord cu soluția instanței de fond, în termen legal, a contestat-o cu recurs, solicitând casarea încheierii în partea în care a fost admisă cererea de suspendare.

În conformitate cu art.214 Codul administrativ, *suspendarea executării actului administrativ individual contestat poate fi solicitată de către reclamant instanței de judecată care examinează acțiunea de contencios administrativ. Reclamantul poate solicita instanței de judecată competente suspendarea executării actului administrativ individual până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ dacă autoritatea publica învestită cu soluționarea cererii prealabile a refuzat suspendarea sau nu a soluționat cererea de suspendare în termenul stabilit la art.172 alin.(3).*

Respectiv, prin reglementările art.214 Cod administrativ, legiuitorul a stabilit ca garanție a asigurării legalității – suspendarea executării actului administrativ individual contestat.

Astfel, suspendarea reprezintă operația de întrerupere temporară a efectelor juridice produse de un act juridic. Suspendarea actelor administrative reprezintă o garanție a asigurării legalității, ce intervine însă în cazuri de excepție, în situații limită. Ea are în vedere fie întreruperea vremelnică a producerii de efecte juridice (ceea ce înseamnă că actul era în vigoare) fie amânarea temporară a producerii de efecte juridice.

Potrivit Recomandării Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei nr.(89) 8 din 13 septembrie 1989 privind protecția provizorie acordată de instanță pe probleme administrative, atunci când o instanță este sesizată cu o contestație referitoare la un act administrativ, iar instanța nu a pronunțat încă o decizie, solicitantul poate cere aceleiași instanțe sau unei alte instanțe competente să ia măsuri de protecție provizorie împotriva actului administrativ. Așadar, potrivit Recomandării „în decizia privind acordarea

protecției provizorii solicitantului, instanța trebuie să ia în considerare toți factorii relevanți. Măsuri de protecție provizorii pot fi acordate, în special, în cazul în care executarea actului administrativ este susceptibilă de a provoca daune severe, care ar putea fi remediate cu dificultate și dacă există un caz *prima-facie* împotriva valabilității actului".

Din conținutul Recomandării abordate se desprinde că, măsurile de protecție provizorie dispuse de către instanța competentă pot lua forma de suspendare a executării actului administrativ, în întregime sau parțial, prin care se dispune în totalitate sau parțial restabilirea situației care a existat la momentul adoptării actului administrativ sau la orice modificare ulterioară și de impunere asupra administrației a oricărei obligații corespunzătoare, iar măsurile de protecție provizorie nu pot aduce în nici un fel atingere deciziei care urmează să fie luată de către instanța sesizată cu privire la contestarea actului administrativ.

Potrivit art.172 alin. (2) Cod administrativ, *motivele suspendării sânt: a) existența unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil; b) existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.*

Astfel, prin norma dată, legislatorul a stabilit că actul administrativ **poate** fi suspendat doar în cazul **confirmării incontestabile a existenței unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil și/sau existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.**

În acest sens, Completul judiciar conchide că, la dispunerea suspendării actului administrativ, în cazul dat a deciziei de regularizare nr.37 din 16.02.2026, urmează a fi constatate existența acelor temeiuri necesare a fi întrunite, invocate prin lege.

Atât cazul bine justificat, cât şi paguba a cărei iminență producere ar fi înlăturată prin suspendarea executării actului administrativ, trebuie să fie indicate și probate în concret, nu doar afirmate prin preluarea textelor de lege, rezultând așadar cert fiind instituită obligația probării faptului că existența acestor condiții nu se prezumă, ci trebuie dovedite de persoana lezată care a solicitat suspendarea executării actului administrativ.

Colegiul mai relevă, că suspendarea actului administrativ individual constituie o formă a asigurării acțiunii.

Sub acest aspect Colegiul civil reține că, la pronunțarea încheierii privind aplicarea măsurilor de asigurare sau neaplicarea acestora, instanțele vor verifica probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor asiguratorii; asigurarea unui echilibru între interesele părților cointeresate; preîntâmpinarea atingerii intereselor publice sau a intereselor unor terți în cazul aplicării măsurilor de asigurare.

La acest segment, prezintă relevanță și hotărârea Curții Constituționale nr.18 din 11 decembrie 2012, în care Curtea a menționat că, pentru a evita abuzurile nejustificate din partea reclamantului, judecătorului i se oferă posibilitatea de a aprecia întinderea și caracterul real, ireversibil al prejudiciului, a cărui producere iminentă este invocată de reclamant.

Măsurile provizorii aplicate în fiecare caz separat de către instanța de judecată țin de substanța obiectului acțiunii. Instanța urmează să dispună măsura provizorie care menține starea de fapt pe durata examinării cauzei, în circumstanțe în care în mod plauzibil există riscul unei pagube ireparabile.

Față de cele ce preced, Colegiul civil reține că suspendarea actului administrativ individual constituie o instituție procesuală care are menirea să prevină un prejudiciu iminent și sever.

Astfel, se reține că garanția acordată reclamantului prin art.214 din Codul administrativ are drept scop evitarea consecințelor ireparabile sau care vor fi remediate cu dificultate în cazul producerii efectelor actului administrativ individual contestat.

Prin urmare, suspendarea actului administrativ individual poate fi dispusă în cazuri temeinic justificate și în scopul prevenirii unei pagube iminente. Respectiv, la examinarea cererii privind suspendarea actului administrativ individual, primordial urmează a fi verificat faptul existenței riscului real de producere a unui prejudiciu iminent, precum și severitatea acestuia.

În speță, Colegiul judiciar reține, că reclamanta nu a prezentat instanței probe ce ar confirma că prin executarea deciziei contestate s-ar cauza careva consecințe juridice ireparabile, or, la soluționarea chestiunii cu privire la suspendarea actului administrativ, instanța urmează să ia în considerație toți factorii şi interesele relevante şi să dispună suspendarea acestuia numai dacă va constata că actele sunt susceptibile de a cauza un prejudiciu iminent, ce ar putea fi ireparabil, noțiunea de pagubă iminentă, în sensul Legii, poate viza potențialitatea perturbării funcționării unei instituții sau a unui serviciu public ori afectării grave a altui interes public sau privat.

Prin urmare, analizând materialele dosarului şi înscrisurilor anexate la cererea de suspendare a executării actului administrativ depusă de către reclamantă, instanța de recurs reține, că aceasta nu a prezentat careva probe ce ar confirma că prejudiciul respectiv va fi ireparabil, reclamanta dispunând de dreptul de a se adresa în instanța de judecată pentru recuperarea pagubei în cazul pronunțării unei eventuale hotărâri de admitere a prezentei acțiuni.

În acest sens se menționează, că prin cererea de suspendare a actelor administrative contestate, nu a fost probată existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea actului administrativ individual defavorabil, or, reclamanta nu și-a argumentat în nici un fel solicitarea privind suspendarea executării actului administrativ, făcând trimitere doar la nomele legale prevăzute la art.171 alin. (5) Cod administrativ, fără a indica careva motive obiective ce ar confirma necesitatea, rezonabilitatea și proporționalitatea suspendării executării actelor administrative individuale contestate.

Subsidiar, Colegiul civil reține că o altă condiție esențială pentru suspendarea executări unui act administrativ este confirmarea incontestabilă a existenței unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil, prin urmare determinarea suspiciunilor serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil poate fi realizată preventiv, fără a

atinge fondul pretențiilor reclamantei, ce urmează a fi soluționate doar la examinarea în fond a pretențiilor corespunzătoare.

Astfel, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ constată inexistența unor elemente ce ar institui evident şi fără depășirea limitelor fondului cauzei suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actelor administrative defavorabile vizate, pe care reclamanta le contestă.

La caz, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ constată lipsa temeiurilor specificate la art.172 alin.(2) Cod administrativ ce ar determina suspendarea executării actelor ce constituie obiectul prezentei cauze.

Din considerentele menționate şi având în vedere faptul că, prima instanță neîntemeiat a admis parțial cererea cu privire la suspendarea actului administrativ contestat, Colegiul civil conchide că cererea de recurs înaintată de Biroul Vamal Nord al Serviciului Vamal este întemeiată și urmează a fi admisă, cu casarea încheierii contestate prin care s-a suspendat executarea deciziei de regularizare nr.37 din 16.02.2026, cu pronunțarea unei noi decizii prin care cererea depusă de SRL „Melana Fruct" privind suspendarea executării actului administrativ emis de Biroul Vamal Nord al Serviciului Vamal, urmează a fi respinsă ca fiind neîntemeiată.

Conducându-se de prevederile art.243 alin.(1) lit.c) Cod administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

DECIDE

Casează încheierea judecătoriei Bălți, sediul central, din 29 iulie 2026, prin care s-a admis parțial cererea formulată de SRL „Melana Fruct" privind suspendarea actelor administrative, și în latura admisă adoptă o nouă decizie prin care:

Cererea formulată de SRL „Melana Fruct" către Biroul Vamal Nord al Serviciului Vamal, privind suspendarea executării deciziei de regularizare nr.37 din 16.02.2026, se respinge ca fiind neîntemeiată.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței
Judecător **Elena Grumeza**

Judecători **Ivan Parii**

Natalia Costaș